

वनलक्ष्मी स्त्री वनस्य लक्ष्मीरिव तद्विधानत्वात् । कद-
ल्याम राजनि० । [राजनि०]

वनवर्वर पु० वनोज्ज्वलः वर्वरः । लक्ष्मार्जके । (वनवावुर) वृक्षे
वनवासिन् पु० वनं वासयति सुरभीकरोति वासि-षिनि ।

१सप्तकवृक्षे २वाराहीकन्दे ३शाल्मलीकन्दे ४नील-
जङ्घिककन्दे ५कुम्भभनानीप्रपे च राजनि० । वने वसति
वस-षिनि । ६वनवासकर्त्तरि लि० स्त्रियां ङीप् ।

वनवीज पु० वीजो वीजपूरकः उत्तरपदबोधः ७त० । वन-
वीजपूरे राजनि० । [राजनि०]

वनवृन्ताकी स्त्री वनस्य वृत्ताकी वाताकी । वृहत्याम्
वनव्रीहि पु० वनस्य व्रीहिः । मोधारे (वृद्धिधान) हेमच० ।
वनशूकरौ स्त्री वनस्य शूकरौ राभगात्वात् । १कपिकल्याम्
राजनि० ७त० । २वनवृन्तके पु० ३वनशूकरयोनिनि स्त्री ।

वनशृङ्गाट पु० वनस्य शृङ्गाट इव कण्टकादृतत्वात् । गोचुरे
अमरः । स्त्रायै क । तत्रायै । [शब्दच०]

वनशोभन न० वनं जलं शोभयति शुभ-षिच वृत् । एको
वनसङ्कट पु० वसु+कट-अच् ६त० । मसुरे शब्दच० ।

वनसरोजिनी स्त्री वनस्य सरोजिनी एभिनीव शोभाकर
त्वात् । वनकापांस्याम् शब्दर० ।

वनस्यति पु० वनस्य पतिः नि० सुट् । पुष्पं विना जाय-
मानफले १अत्रत्यादौ वृक्षे अमरः । २वृक्षनाम्ने मेदि० ।

वनहास पु० वनस्य हास इव प्रकाशकत्वात् । काशटके
राजनि० ।

वनाखु पु० वने आसुरिव । शशके त्रिका० ।

वनाखुक पु० अथ+नख-उकञ् अवाङ्गोपः । कुङ्गे त्रिका० ।

वनाटु पु० वनमटति अट-उन् । १वर्षायां नीलमणिका-
याश्च शब्दच० । २अपानदेशे उज्ज्वल० ।

वनामल पु० वनस्य मल आमलक इव । करमर्दे शब्दमा० ।

वनाम्न पु० वनस्य आम्न इवः कोशाम्ने राजनि० ।

वनायु पु० वन-आयुच् । प्रशस्तघोटकोद्भवदेशभेदे (चारव)
राजनि० । [आरवि] शब्दर०

वनायुज पु० वनायुदेशे जायते जन-उ । प्रशस्तघोटके
वनारिष्टा स्त्री वनस्य न रिष्टं यस्याः । वनहरिद्रायाम्
राजनि० । [गुणडीकतायाम् हारा० ।

वनालिका स्त्री वनममति मूषयति अच-एवल् । वृक्षि-
वनि उ० वन-इन् । १अमो सि०को० २राशो उज्ज्वल० ।

३याचने पु० ४याचके लि० । [रक्षायां स्त्रियाच्च मेदि०]

वनिता स्त्री वन-वाचने कर्मणि वा०इत । योनिनि २अनु-

वनिन् पु० वनम् आश्रयतयाऽप्यस्य इति । वानप्रस्थाश्रमयुक्ते
वनिष्ठा लि० वन-इष्ठाच् । याचके ।

वनीपक वनीयक+पृषो० यस्य पः । याचके उज्ज्वल० ।

“तपण इव नवनीपकोपसेवितपर्वतः श्लेषात्” पमध्यता च
वनीयक स्त्री वन-इन् आत्मनो वनिं याचनमिच्छति क्यच्
एवल् । याचके अमरः पृषो० यलोपः । वनीकोऽप्यत्र
शारसुन्दरी ।

वनेक्षुद्रा स्त्री ७त० अलुक्श् । करञ्जे रत्नमा० ।

वनेचर लि० वने चरति चर-ट अलुक्श् । अरण्य-
चारिणि व्याधादौ स्त्रियां ङीप् ।

वनेसर्ज पु० सृजति-सृज-अच् ७त० अलुक्श् । असनवृक्षे
रत्नमा० । [कापांस्याम् रत्नमा० २वनजाते लि० ।

वनोज्जवा स्त्री वन एव उज्ज्वति उद्+भू-अच् ७त० । वन-
वनीकस् पु० वनमेव लोकः स्थानं यस्य । १वानरे अमरः ।
२वनवासिनि लि० ।

वन्ध प्रतारणे स्वा०पर०सक०सेट् क्ता भेट् । वसति अथञ्चोद्
वन्दन न० वदि-ल्युट् । १स्त्वने २प्रणामे च । युच् ।
वन्दनाप्यत्र स्त्री । ३वन्दने न० शब्दच० ।

वन्दनीय लि० वदि-अनीयर् । १नमनीये २स्तवनीये च
३पीतभट्टराजे पु० राजनि० ४गोरोचनायां स्त्री त्रिका० ।

वन्दा स्त्री वदि-कर्मणि घञ् । (परगाक्षा) स्वताभेदे अमरः
२भिचुक्ष्यां ३स्वताभेदे च मेदि० ।

वन्दाका स्त्री वदि-आकन् । वन्दायाम् वृद्ध्या० गौरा०
ङीप् तत्रायै स्त्री शब्दर० तत्रायै पु० भावप्र०

“वन्दाकः स्याद्विमलितः कषायो यधुरे रसे । मङ्गल्यः
कफवाताक्षरक्षोत्रविषादहः” ।

वन्दाक् लि० वदि-आक् । वन्दमयीवे शब्दर० ।

वन्दि(न्दी) स्त्री वदि-इन् वा ङीप् । १कारावहमनुष्यादौ
(कण्दी) शब्दर० २वन्दने श्रुतो च । ३अपानके उष्णा० ।

वन्दिग्राह पु० वन्दिमिव-गृह्णाति यङ्-अ । ववावट्मने
वातके (डाकाइत) गिता० । “वन्दिग्राहंस्तथा वाजि-
कुञ्जराणां च हारिणः” मनुः ।

वन्दिपाठ पु० इत० स्तुतिपत्रे त्रिका० ।

वन्दिन् पु० वन्दते स्तौति वदि-षिनि । राजादेः १स्तुति-
पाठके अमरः । [भावप्र० २वन्दायां शब्दच० ।

वन्ध लि० वदि यत् । १वन्दनीये । २गोरोचनायाम् स्त्री
वन्द न० वन्द-इन् । कल्याणे सि०को० २पूजके त्रि०उष्णादि०

वन्ध न० वने भवः यत् । १त्वचे (दारचिनि) राजनि० ।